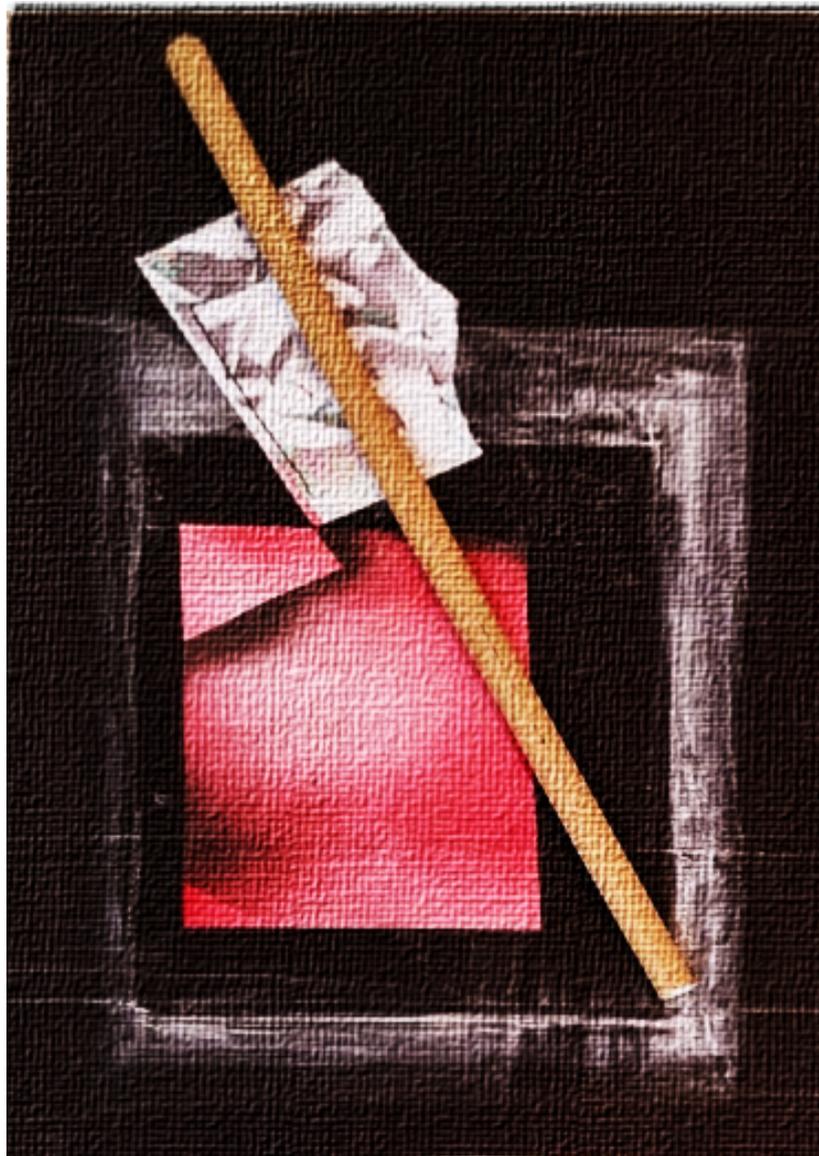

קלד סוף אמצע מאי 25

מאז סוף שנות ה-90, הרהורים מקושקשים על יופיים של בני שלושים

קשה לוותר על דבר כזה שמבכר להצטייר - ולהציג משהו אחר, טוב יותר
חכו לעוד, למשהו הרבה יותר אחר

אחד במאי

- במלאת 30 ליומטוב אחד באפריל, האחד, מייד, נציין אירוע זה במיוחד.
- באחד במאי, בכפר סבא הצעירה, פלוגת פועלי מפ"מ צעדה הכי-כשורה, אבל, משהו בין השורות הפריע מאד.
- דווקא לא, אפשר גם אחרת: יום העבודה בארה"ב, באנגלית "Labor Day", הוא חג פדרלי המצוין ביום שני הראשון של חודש ספטמבר.
- מקורו של יום העבודה העולמי בסוף המאה ה-19, שבה פעילי עבודה לחצו ליצירת חג פדרלי שיכיר בתרומת העובדים. החג הפך רשמית לחג לאומי בשנת 1894.

למה מתגעגעות בהמות, בכאב ובדווי, באחד במאי

הרופא-בהמות (בעברית: ווטרינר), שלשירות פרותינו, גר בקיבוץ נודע, ששכן על גבעה פרושה. מאתנו, היה זה במרחק פרסה. היה מוסכם, שכשאחת הפרות תדרוש מה שמגיע לה בדחיפות, נניף דגל אדום מעל מחסן התבואות שבאותו מקום - והנ"ל יבוא מייד, להיענות לדרישות של אותן פרות.

בא אחד במאי. גם אנו, אלא מאי, בכזה יום של שמחה ותום, הינפנו דגל אדום, זה מה שנחפזנו שם לעשות - ובראש חוצות. זה יום עבודה מאד. למפגינים בו אין זמן גם לעבוד. –

באותו יום אדום, בביתו, אותו רופא יצא אל הגזוזטרה, במרחק-מה, ראה גלימה אדומה תלויה כמו על בלי מה. אותו וטרינר טהור עלה על חמור וחיש מהרה הגיע בדהרה לאותו אתר שהתנוסס בו נס. לתדהמתו, במקום לפגוש את בהמתו, הוא מצא עם ברעו. הצעקה: לא די לנו באחד במאי, אנחנו דורשים שבועיים. אמנם, הרופא הביא כל שנדרש עלידי הבהמות, אבל נדחה בקש. בלית ברירה, עלה אל הבמה ונשא דרשת-תודה, בזכות חג העבודה. מחאנו כף, אבל הפרות געו בזעף. בכלזאת, הוא לא סיפק להן אפילו מינימום של דרישות.

הומור בלשון

- תמיד בהיתי מה אפשר למהר ולעשות בין תיכף לבין ומייד!
- כפל לשון טובה לעת שרוצים לדבר מהר ולמעט.
- מה י ותר מצחיק מלשון נופלת על לשון? כשלשון שלישית נופלת באמצע.
- ראיתם פעם בר-בינה ששטרם נבטה לו שן-בינה?
- איך קורה שנפגעים שניים: שן ועין?
- מישהו נוטל עט ומאותת בעיתון באותיות שמודות: רק כשהוא אומר, זו אמת.
- עיתון, כי הוא טוב ונכון, אפילו לא רק לכעת.
- הבורא היה סבור ששבוע-בריאה, היא סיבה די בריאה ליצירת איזו ברייה.
- בכל התשבצים קובעים שטרי זה רענן. הכרתי מישהי שהייתה טרייה כבר מזמן – וכעבר כמה שנות מניין, נשארה כמו פרח רענן. בעלה כבר נבל מזמן.
- האם ידעתם שנייר נולד מפפירוס שגדל ליד הנילוס?
- כל מה שהחסירה העברית; השלימה וגמרה עד גימרא.
- בהכרח, כל מעלה גירה שולף מהמגירה כל מה שנגרע ממנה.
- האמנם אפשר לגחך בלא חיך?
- האוכל שט בלוע. כעת הוא משוטט בוושט שמהסס אם, לא/כן, לבלוע.
- כעת אנו יודעים: כשהעורף קשה, עורפים.
- לחבר הוחלפה כליה. כעת הוא מפחד להודות שיש בו שפע של מוסר כליות.
- היזהר, כל הכורע ברך, קורע אותה.
- לצעוק, זה סוג של צחוק? לא, זה הילולה, לו ולה.
- האם תם כלכך מטומטם, שהוא מאמין כי הכל נגמר ותם.
- למה ווילון, חלון וחלום משתלבים כמילים? כי בטוח שהם נידפים ברוח.

- אכן נכון, כשאדם נבון, הוא מלא גם באון בעל סגנון.
- זה יצא וזה בא. האמנם כולם יחד? לחם, חלם (העיירה), מלח (סגול, פתח) חמל, מלח (ימאי), חלום, חמלה, חמולה, מחלה, הלחם, מלחמה, מהלומה, הלחמה, חלמאות, הלאמה, החלמה, חלמאות, (ובשאר, ניזכר בשעת משבר).
- מה הכי פחות מלא? כלום, שוםדבר, מאום, עללאדבר, אין, ריק, אפס, תם, קץ,
- מה ההבדל בין: הלו, לא, לו, מילוא, מי כן, הלוא, לולא, אילולי, לולאה, לטאה, לאיטה.

חידה: כמה מצוות יש כאן?

לחיות או להיות

א-פרו-פה ושם רימון

כן, לעתים, יש הזדמנות למות עם חברים. היינו בקרב בתעלות שבמשלט. בשלב מסוים, חברי החליף אותי כראש צוות מסתער. אחת ההנחיות הייתה: כשמגיעים לפיצול תעלות, זרוק רימון - וכשיתפוצץ, הסתער. הגענו לפיצול. חברי נעצר. הזכרתי לו "רימון!". החבר שלף רימון לאיטו ושלח ידו אחורה לכיוון פניי. עיניי חשכו: הלוחם שכח לאחוז את ידית הביטחון. במו-עיניי ראיתי את הנפץ המתלקח בו ברימון. צעקתי לו "זרוק!". הוא לא זרק והפנה פניו אליי בעיניים שואלות: מה? למה? מה בו רע כל כך?

זרוק מיד! הוא השהה את הרימון בידו, לספור 21 22 23. זעקתי זרוק מיד! החייל הממושמע זרק לתעלה הצדדית והרימון התפוצץ מיד. ניצלנו. הנ"ל פנה אלי ושאל:

למה?! מה רע בו! ראית איך התפוצץ יפה? לא חבל על רימון כזה? עד היום אני תוהה מי מאתנו לא טועה.